

Така, вий конто лийейте за не възвратима-
та ваша загуба! на въз сега ви трѣба ѹтѣха, и
ѹтѣха голѣма. Но само защото ви трѣба ѹтѣха,
за тѣй и нетрѣба повече да сѣтовате; защото на
кого то повече мѣ • нѣжно ѹтѣха, та токозъ
повече е по близко при него. ѹтѣхата вынужда
е соразмѣрна съ скръвта. Забѣлажватъ, че
голѣма горѣцина бива предъ дъжда, и колкото
по голѣма става горѣцината, толко по навлижава
дъжда. Забѣлажете за себе си и вий че, ѹтѣхата
бива предъ голѣма скръвь, и колкото повече са
умножава скръвта, толкозъ повече навлижава
ѹтѣхата. Успокойте са: готова е за въз ѹ-
тѣхата, само ѹмѣйте да са ползвате отъ не-
я. Та е въ Бога и отъ Бога: молете мѣ са
и я очаквайте отъ Него. Господи! Ты видиши
какъ ми е тежко; Ты видиши, какъ са скръв-
шавали; нѣма ми никога ѹтѣха; аза и неискани
осѣбъ Твоята и отъ тебе; Ты си ми Богъ, Ты
си радостта. Не ма оставай въ скръвта ми!
И Той не ще да та остави, и Той ще да та по-
милва. Но скоро майката ще остави обичното
си чадъ, възъ храна, когато плаче, а не Богъ да
остави възъ ѹтѣха нещастниа чловѣкъ, когато
той са моли. Вий сега не можете да си пред-
ставите какъ и съ какво Богъ ще ви ѹтѣши,—и
не са старайте да си представате това. ѹтѣ-
хата на Бога не само че изнапрѣдъ неможемъ
да я ѹзнаваме, но и когато са ѹтѣшии, не-
можемъ да прозмѣимъ какъ и съ какво Богъ